

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale per la Emilia Romagna (Włochy) w dniu 4 czerwca 2020 r. – PG / Ministero della Giustizia, CSM – Consiglio Superiore della Magistratura, Presidenza del Consiglio dei Ministri

(Sprawa C-236/20)

(2020/C 271/36)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale Amministrativo Regionale per la Emilia Romagna

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: PG

Strona przeciwna: Ministero della Giustizia, CSM – Consiglio Superiore della Magistratura, Presidenza del Consiglio dei Ministri

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 20, 21, 31, 33 i 34 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, dyrektywa 1999/70/WE⁽¹⁾ dotycząca pracy na czas określony (klauzula 2 i 4), dyrektywa 1997/81/WE⁽²⁾ dotycząca pracy w niepełnym wymiarze godzin (klauzula 4), dyrektywa 2003/88/WE dotycząca czasu pracy (art. 7), dyrektywa 2000/78/WE⁽³⁾ [art. 1, 2 ust. 2 lit. a)] dotycząca równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy stoją na przeszkodzie obowiązywaniu uregulowań krajowych, takich jak włoskie uregulowania zawarte w ustawie 374/91 z [późniejszymi zmianami] i dekrete ustawodawczym 92/2016, zgodnie z utrwaloną wykładnią przyjętą w orzecznictwie, na podstawie których sędziowie pokoju jako sędziowie honorowi, nie tylko nie są zrównani pod względem uposażenia, zabezpieczenia społecznego i ochrony socjalnej z sędziami zawodowymi, ale są całkowicie wyłączeni z jakiegokolwiek formy zabezpieczenia społecznego i ochrony socjalnej gwarantowanej pracownikowi sektora publicznego?
- 2) Czy wspólnotowe zasady dotyczące autonomii i niezależności sędziów, a w szczególności art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej stoją na przeszkodzie stosowaniu uregulowań krajowych takich jak włoskie uregulowania, zgodnie z którymi sędziowie pokoju jako sędziowie honorowi, nie tylko nie są zrównani pod względem uposażenia, zabezpieczenia społecznego i ochrony socjalnej z sędziami zawodowymi, ale są całkowicie wyłączeni z jakiegokolwiek formy zabezpieczenia społecznego i ochrony socjalnej gwarantowanej pracownikowi sektora publicznego?
- 3) Czy klauzula 5 Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego przez Europejską Unię Konfederacji Przemysłowych i Pracodawców (UNICE), Europejskie Centrum Przedsiębiorstw Publicznych (CEEP) oraz Europejską Konfederację Związków Zawodowych (ETUC) podpisanego w dniu 18 marca 1999 r., zawartego w załączniku do dyrektywy 1999/70/WE, stoi na przeszkodzie obowiązywaniu uregulowań krajowych, takich jak włoskie uregulowania, zgodnie z którymi, powołanie na czas określony sędziów pokoju jako sędziów honorowych, ustanowione początkowo na 8 lat (cztery plus cztery) może zostać systematycznie przedłużone na kolejne 4 lata, nie przewidując przy tym – zamiast przekształcenie w stosunek pracy na czas nieokreślony – żadnej skutecznej i odstraszałającej sankcji?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 99/70/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. dotycząca Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego przez Europejską Unię Konfederacji Przemysłowych i Pracodawców (UNICE), Europejskie Centrum Przedsiębiorstw Publicznych (CEEP) oraz Europejską Konfederację Związków Zawodowych (ETUC) (Dz.U. 1999, L 175, s. 43).

⁽²⁾ Dyrektywa Rady 97/81/WE z dnia 15 grudnia 1997 r. dotycząca Porozumienia ramowego dotyczącego pracy w niepełnym wymiarze godzin zawartego przez Europejską Unię Konfederacji Przemysłowych i Pracodawców /UNICE/, Europejskie Centrum Przedsiębiorstw Publicznych /CEEP/ oraz Europejską Konfederację Związków Zawodowych /ETUC/ (Dz.U. 1998, L 14, s. 9).

⁽³⁾ Dyrektywa Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiająca ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy (Dz.U. 2000, L 303, s. 16).